

er altsaa her det samme, og det er kun en Konsekvens af de andre Bestemmelser, at denne Bestemmelse om Stævningen er kommen ind her. Det kan naturligvis ske, at det ærede Medlem kan faa en Stævning, som han har ønsket udtaget om Lørdagen, og som efter gammel Regel kan udtages til Mandag 8 Dage, noget forsinket. Men til Gengæld opnaas det, at en Stævning kan komme for paa andre Ugedage, og er der en særlig presserende Sag, saa tvivler jeg ikke om, at det ved et Par Ord lod sig arrangere saaledes, at man i Virkeligheden fik Stævningen udtagen hurtigere, og saaledes ogsaa Sagens Inkamination fremmet hurtigere end efter den nugældende Ordning. Jeg tror egentlig ikke, at der er nogen Betænkelighed at nære herved.

Jeg haaber, at jeg herved har besvaret de Forespørgsler, der ere blevne rettede til mig. Skulde der være yderligere at bemærke, er jeg til Tjeneste. Naar jeg har ønsket, at Sagen blev fremmet hurtigt, skyldes det et Ønske fremsat af Justitiarius i Overretten gaaende ud paa, at han meget gerne vilde have, at dette Forslag blev til Lov til 1ste Januar 1911 af Hensyn til Indrettelsen af den hele Turnus i Retten; det hele skal jo laves om, hele Arbejdsmetoden skal omformes. Derfor udtalte han Ønsket om, hvis det var muligt, at faa fremmet Lovforslaget inden Nytaar, men det skal jeg naturligvis ganske henstille til det høje Ting.

Jessen: Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), der omtalte Spørgsmaalet om at faa Vidneførslerne hurtigt fremmede, giver mig Anledning til ogsaa at gøre en Bemærkning om dette med Hensyn til Gældskommissionen. Thi er det galt med Vidneførslerne ved Hof- og Stadsrettens Vidnekamre, saa tror jeg, det er endnu værre ved Gældskommissionen. Det hændte mig en Gang i Sommer, at jeg begærede Vidneførsel der, jeg tror det var den 8. eller 9. August, men denne Vidneførsel kunde ikke berammes tidligere end til 28. September. Det er jo dog en alt for lang Tid. Og det var netop en Sag, som hastede, og som jeg vilde sætte meget ind paa at faa fremmet, men som ikke desto mindre blev opholdt saa længe ved denne Vidneførsel. Jeg ser ikke, at det af Lovforslaget fremgaar, at Vidneførsel ved Gældskommissionen vil kunne fremmes synderlig hurtigere, jeg er i alt Fald ikke klar over det, og jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Justitsminister, om han mener, at Lovforslaget

medfører, at Vidneførsel vil kunne fremmes hurtigere ved Gældskommissionen og i modsat Fald, om han vil være betænkt paa at søge en Ændring indført, som kunde bidrage til, at Vidner føres hurtigere ved Gældskommissionen end tidligere.

Alfred Christensen: De Bemærkninger, som den højtærede Justitsminister er fremkommen med, vise tilfulde, hvor hensigtsmæssigt det vilde være, om et Udvalg af dette Ting sammen med den højtærede Justitsminister og eventuelt sammen med andre interesserede, hvis Erklæringer kunne indhentes, drøftede denne Sag — selv i al Hurtighed — siddende om et Bord i et Udvalgsværelse. Naar den højtærede Justitsminister bemærker, at man har tænkt sig, at Retten forsynes med 10 Protokoller og en Dommer ved hver Protokol, og at Retten aabnedes alle Ugens Søgnedage — undtagen Torsdag af Hensyn til Sø- og Handelsretten —, danner det for mit Øje en meget travl Forretningsvirksomhed. Jeg vil nok se, hvorledes den højtærede Justitsminister, hvis han endnu var Sagfører, saa at sige vilde kunne overkomme det, saa længe Loven siger, at man kun maa have een Fuldmægtig, thi denne Fuldmægtig vil jo i alt Fald hos en Sagfører, der har nogenlunde ordentligt at bestille, være i Arbejde paa alle Ugens Dage blot med at sidde oppe ved en af disse 10 Protokoller.

Dernæst mente den højtærede Justitsminister, at man ved denne Deling af Protokollerne vilde kunne give den enkelte Dommer Lejlighed til at lære Sagerne at kende, saaledes at han, naar Anstandsproceduren kom for, hurtigt vilde kunne forklare de andre Dommere, der skulle deltage med ham i Afsigelsen af Kendelsen, hvorledes Sagen hænger sammen, om Anstanden skal nægtes eller bevilges. Nej, langtfra, det vil slet ikke blive Tilfældet. Den Dommer, der sidder ved Protokollen, og som, naar Protokollen lukkes af for den daglige Fremlæggelse af Indlæg og Bevilgelse af Anstand, skal aabne Tingsvidneprotokollen og sidde og føre Vidner til langt ud paa Aftenen, vil ikke kende en Smule mere til de Sager, der ere inkaminede for ham, end en anden Dommer maaske gør, og i alt Fald vil det Kendskab, som han gennem Vidneførselen kunde erhverve sig, afsvækkes i ganske betydelig Grad derved — som ogsaa den højtærede Justitsminister sagde —, at en Assessor specielt vil blive udkommanderet til Anstandsprocedure. Sagen vil altsaa blive ført for en helt an-